

BENEDIKTIN

Prosinec 2021

Vážení občané,

opět nadešel čas každoročního sumírování a hodnocení uplynulého roku. Jak jsme byli pracovití a co všechno jsme stihli?

Čas bohužel plyne rychleji, než by si většina z nás přála, a tak než se nadějeme, je další rok zase pryč. Jestli byl dobrý, nebo špatný, to je velice subjektivní, a tak já toto rozhodnutí nechám na každém z Vás.

A tak se pojďme vrátit na začátek.

Jako první počín letošního roku, se kterým jsme dost chvátili, bylo „Zpevnění a odvodnění místní komunikace“ ve Věstoňovicích. Akce, která nás stála cca 300 000,- Kč. Konkrétně se jednalo o cestu za domem Martina Kosielského, která vede k zahradě Novotnových a Bouzkových, a dále pokračuje nahoru k chatě manž. Kratochvílových. Tato cesta byla již dlouho ve špatném stavu a při každé bouřce odtud voda odnášela písek, někdy i kamení na cestu dolů. Ta je krajskou silnicí a my byli upozorněni na to, abychom s tím něco dělali. Voda totiž postupně vymílala kamenný základ spodní silnice. A tak jsem na tuto akci letos použili dotace z POV (Program obnovy venkova) a pustili se co nejdříve do práce, jelikož největší problém – kam s odvedenou vodou, jsme museli vyřešit překopem silnice a zatrubněným vedením přes „Bouzkovu“ zahradu až do potrubí, kterým je odváděn přepad z rybníka. Právě toto vedení odvodnění přes zahradu bylo nejdražší částí celé akce. A protože se jedná o zahradu, kterou majitelé obdělávají, nechtěli jsme jim dlouho brzdit jarní práce, když nás na pozemek pustili. Následné zaměření překopu, zalévání spár asfaltem, sepsání věcného břemene s krajem, ... byly jen další „drobnosti“ s tím spojené. Ale bohužel úřední šiml je neúprosný. Dnes mohu říci jen jediné: „Jsem ráda, že je to hotové, ale kdybych věděla, co nás čeká, nevím, zda bych se do toho pustila“.

Utekl měsíc, otevřelo se jaro a započaly práce na zateplení budovy OÚ. I zde s sebou probíhající práce přinášely různé problémy k řešení, ale která stavba je nemá? Sundaly se staré telefonní kabely z budovy, přeložila se hlavní rozvodná skříň električky, natáhly se nové přívody k siréně a nový hromosvod,

uboural se komín, na nějž byla později přemístěna siréna z původního místa na atice, což bylo problematické místo pro ukotvení přes zateplení. Vše se postupně ubíralo ke zdárnému konci. A pak přišel problém, se kterým jsme opravdu nepočítali. Při jednom kontrolním dni jsme zjistili, že střecha bohužel není v tak dobrém stavu, jak se předpokládalo, a už vůbec není odizolována proti vznikajícímu kondenzátu z hliníkové krytiny. Bylo tedy nutné to řešit ihned, dokud stojí lešení. Jenže materiál šel markantním způsobem nahoru, a ještě není k sehnání. Ať chcete plech, dřevo, cokoli. A nejsou k mání ani

řemeslníci. Sehnat pokrývače, nebo klempíře je dnes nadlidský úkol. A hned? Výbornou variantou se ukázalo provedení střechy z PVC fólie, která má pro naše potřeby dobré vlastnosti, bude brzy k mání a potřebuje pouze podbití z prken.

S p. Herbrichem jsme

zachránili před odvozem poslední dřevo z lesa, nechali ho ihned pořezat a už se mohlo začít. Vše tedy stíháme, a hlavně se zabrání možnému zatékání kondenzátu do nové fasády. Barevné řešení jsme si navrhli sami a myslím si, že se budova probudila do krásy. Za mě ukončená akce, dotace vyfakturovány. Tak snad se to povedlo!

Během roku se k nám dostávají různé dotazy ohledně pozemků, stavění ... A tak jsme se byli připomenout na odboru Územního plánování co se děje s naším Územním plánem? Byli jsme ujištěni, že „Se na něm pracuje, ale to víte, COVID všechno pozdržel. Mějte strpení.“ A tak čekáme. Slibovali alespoň projednání na podzim. Ten je pryč, tak holt budeme muset zase urgovat. My jsme ale mezitím nechali zpracovat studii, která by nám měla osvětlit, jak nákladné by pro obec bylo zbudování kanalizace oproti DČOV (domácí čistírny odpadních vod). Bohužel vůbec netušíme, s jakými částkami po letošním šíleném zdražení stavebních materiálů můžeme počítat. No uvidíme. Jakmile budeme něco vědět, určitě se to dozvíte.

O prázdninách opět proběhly nějaké natěračské (údržbářské) práce v rámci brigád. Nechali jsme také natřít střechu na kulturáku, která si to už po téměř 20-ti letech také zasloužila. Toto pro nás udělal p. Jiří Voda z Horních Vilémovic k naší velké spokojenosti. Při tom se odstranilo i drobné zatékání u vikýřů.

Celý rok se u nás tedy nesl ve znamení stavby, mimo jiné povinnosti a jinak tomu nebylo ani na podzim. Jelikož na to stavební firmě dříve nevyšel čas, započali jsme s rekonstrukcí márnice. Tato akce byla plánovaná od jara, kdy jsme na ni získali dotaci z MZE – 300 000,- Kč, což byl jediný dotační titul, na který můžete žádat i v případě, že budova není ve vašem vlastnictví. Celá stavba byla již ve špatném stavu, ale střecha by už asi letošní zimu nepřežila. A tak ač nám márnice nepatří, přesto jsme se rozhodli ji opravit, protože je to pro nás všechny. My ji máme u hřbitova a my se na ni díváme. Je zde provedeno pár změn, jako přetažená střecha, čímž jsme chtěli vytvořit kryté místo pro odpočinek s lavičkou. Také jsme sem nechali dovést elektřinu, která zde chyběla a pro hrobníka, nebo kameníky je to někdy opravdu problém. Práce ještě dobíhají a já doufám, že vše zase dopadne, jak má. A hlavně, že se Vám to bude líbit. Pokud nebudou žádné problémy s vyúčtováním, chtěli bychom na jaře požádat z tohoto titulu znovu a provést nějakou další opravu na hřbitově.

Aktuálně jsme ještě řešili problémy s přepisem elektřiny, jelikož celá obec byla u Bohemia Energy a jak jistě všichni víte, ta bohužel ukončila svoji existenci. Při počtu lidí, kterých se to týkalo, udělat 8 nových smluv, není legrace. I toto už je vyřešeno, a tak jen doufám, že se chýlí ke konci všechny akce, které jsme si tento rok předsevzali udělat, nebo které během roku prostě nastaly.

Ještě bych Vás ráda informovala o problémech, se kterými se potýkáme ve škole. Již 2 roky nám stále ubývají žáci. Ale to už zde bylo v průběhu let mnohokrát. Vrcholem ovšem bylo, když si postavili hlavu rodiče ze Svatoslavi a všichni najednou přeložili na tento školní rok své děti do Třebíče. Stále nám bylo vytýkáno, že zdejší škola nemá obědy a družinu. Od letošního roku děti

dojíždějí s p. učitelkou autobusem do Svatoslavi na oběd do MŠ, kde je nově kuchyň. Dalším autobusem se hned vrací a buď pokračují ve výuce, nebo mají kroužky, čímž je výuka prodloužena do 14 – 15 hod. Přes to všechno jsou děti pryč. A bohužel i místní rodiče dávají během posledních let děti do Třebíče „ za lepší výukou,“ ! Z loňských 8, nebo 9-ti předškoláků k nám nastoupili 3. Rodičům je milejší dítě denně vystavovat riziku cestování, trápit je dojížděním a navracením se dlouho odpoledne. Ale doba prý to žádá. Nedávno jsem četla zajímavý článek, kde citovali nějakou studii (bohužel jsem si odkaz neuložila), ale každopádně bylo jasně dáno, že z malotřídek vzejde větší procento vysokoškolsky vzdělaných lidí. Čím to asi bude? Děti se od malička učí samostatnosti i spolupráci, což velká škola nemůže nikdy v takové míře nabídnout. Zapojení dětí do hodiny např. cizího jazyka, kdy má p. učitelka ve třídě třeba 5 dětí, je samozřejmě neoddiskutovatelné. Děti se ke slovu dostanou několikrát za hodinu, zatímco ve třídě 20-ti dětí možná tak 1x. Ale je to bohužel tak. Budoucnost naší školy vidím s konečnou platností. Letošní rok nám školský úřad udělil výjimku. Máme zde 11 žáků, ale dál to takto opravdu nepůjde. V pátém ročníku máme totiž 4 žáčky a ti když na konci školního roku odejdou a nepřijdou další, tak je konec. Doba si žádá moderní rodinu, která potřebuje dítě odevzdat ráno do školy a nejlépe si ho vyzvednout v 5 odpoledne.

Bohužel si málokdo uvědomil, že pokud školu budeme muset zavřít, už NIKDY ji neotevřeme. Je mi to velice líto, věřte mi, že jsem pro to dělala co se dalo. Ale tak jak jsem se snažila podporovat prodejnu, a přesto jsme ji museli zavřít, tak to zřejmě dopadne i se školou. Já jsem zde byla s úrovní výuky vždy spokojena, i když jsme mnohdy museli překonat nějaká úskalí, ale troufám si říct, že mi odsud odešly děti, které v Třebíči vzděláním nezapadly nikam podprůměr. A neslyšela jsem to nikdy ani o jiných žácích, kteří prošli touto školou.

Tak, a to je asi vše z našeho letošního počínání. Končím trochu melancholicky, ale zároveň doufám, že jsme zase malinko tu naši obec zvelebili, tak aby se nám tady všem dobře žilo. Ještě bych chtěla poděkovat všem kteří nám pomáhají s údržbou obce, souvisejícími službami, nebo účastí na brigádách.

Všem Vám ze srdce přeji klidné a pohodové svátky a hlavně ZDRAVÍ do nového roku! Slovo, které vždy znělo jen tak nějak prázdně, dostalo během posledních dvou let úplně jiný význam. Tak ať ho máte všichni hodně!

Vaše starostka Jana Vostalová

Trochu podivný rok očima hasiče z Benetic

Milí spoluobčané, bratři hasiči a hasičky. Pokusím se tu na pár řádcích zhodnotit činnost našeho sboru dobrovolných hasičů v uplynulém roce 2021. Myslím, že označení „podivný rok“ je vcelku výstižné. Nejistota a následná omezení začala už v roce 2020. Ovšem první významný zásah do činnosti sboru nastal, když se z důvodu protipandemických opatření nemohla konat 78. výroční hasičská schůze, kdy vždy hodnotíme naši činnost. Ze stejného důvodu se nekonala ani tradiční Štěpánská zábava a Hasičský ples. Všichni jsme s nadějí očekávali, že s příchodem jara se situace zlepší, ale stav téměř domácího vězení nebral konce. Velikonoce, pouť, stále doma... Sociální kontakty na nule, hasičská klubovna „U Rybníčka“ téměř půl roku zcela uzavřena. Člověk už měl pocit, že ani nežije. V těchto dobách si mnozí z nás uvědomili, jak důležité je docela obyčejné setkávání s přáteli.

V druhé půli května se situace začala zlepšovat. Okrsková soutěž, která letos měla proběhnout v sousední Svatoslavi, byla přesunuta až na září. Té jsme se s týmem žen SDH Benetice zúčastnili. Družstvu našich žen se nakonec podařilo objezdit 8 závodů z celkových deseti soutěží Žďárské ligy. Celkově tak vybojovaly krásné 3. místo. Dále se naše hasičky pokusily sbírat body i na extralize ČR a musím říci, že si nevedly špatně. Celkové 10. místo a pohár z jedné soutěže za 3. místo s časem 16,42s je opravdovým úspěchem.

Začátkem července, po ničivém tornádu na jihu Moravy, se několik dobrovolníků z našeho sboru zúčastnilo pomoci při odklizení následků tragédie. Za trochu nepřívetivého počasí jsme poslední srpnový víkend uspořádali ukončení téměř desetiměsíčních prázdnin. Účast nebyla hojná, ale přesto grilování přineslo do naší hasičské kasy první příjem od plesu v roce 2020.

V říjnu jsme začali s opravou fasády naší hospody. Letos se podařilo opravit dvě stěny, na jaře příštího roku budeme pokračovat na dalších dvou. Ač se současná situace s pandemií nejeví moc dobře, podařilo se nám ještě uskutečnit výroční schůzi dne 20. listopadu 2021. Zhodnotili jsme naši činnost a stanovili si úkoly na příští rok. Ten se ponese v duchu oslav 80. výročí založení našeho sboru. Na 5. února 2022 je naplánován hasičský ples a v jarních měsících zájezd. Ten jsme nemohli za poslední dva roky uspořádat, a tak doufám, že do třetice se snad už podaří. Také bychom rádi při příležitosti oslav 80ti let založení sboru pořádali okrskové cvičení.

Na závěr bych vám všem chtěl popřát hodně zdraví do příštího roku a naději, že bude líp. Světlo na konci tunelu ještě nezhaslo...

K.K.

Podzimní zamyšlení 2021

Začal opět nový školní rok a objevují se jistá očekávání a otázky. Ptáme se, jak to vše bude zase probíhat? Nedojde opět k nějakým omezením, ať ve výuce náboženství na školách, či ve slavení bohoslužeb? Na tyto otázky zatím nedovedeme odpovědět.

Jak se k této nejistotě máme postavit? Nadávat na všechno kolem nebo něco jiného? Z pozice víry je odpověď jednoduchá. Žijme každý den s Bohem a s církví, podle toho, co je nám možné.

Máš možnost se dnes modlit? Tak se modli. Máš možnost někoho navštívit a posloužit mu? Tak to udělej. Máš možnost se něčemu naučit? Tak toho využij. Máš možnost jít na mši svatou a přijmout Boží dar? Tak spěchej pro něj. Nevíme totiž, co bude zítra. Chyť se různých příležitostí konat dobro.

Neodkládej rozhodnutí k dobru na zítra.

Právě dnes je čas, ten správný okamžik jít dál za Kristem.

P. Milan Těžký

Nohejbalový turnaj v roce 2021

Letos se turnaje zúčastnilo zřejmě nejméně týmů. Pozitivní zprávou je, že se všechny týmy umístily na stupních vítězů :). Ale zřejmě se budeme muset zamyslet nad smyslem konání této akce...

Na třetím místě skončili Petr Krejčí, Fanda Strohmer, Zdeněk Doležal. Druzí skončili Zdeněk Krejčí, Radek Novotný a Martin Starý. Družstvo ve složení Milan Cejpek, Petr Vaněk a Petr Mikuláš se stali vítězi letošního ročníku (stejně jako loni vítězný tým základní části prohrál ve finálovém zápase).

»RN«

Knihovnické okénko

Vážení a milí spoluobčané,

po roce Vás opět vítáme v knihovnickém okénku!

Obecní knihovnu můžete navštívit v budově obecního úřadu. Oproti loňskému roku však nastává změna a otevřeno bude vždy v lichý čtvrtek v čase od 18:00 do 19:00.

V knihovně stále funguje výměnný fond, kde si lze vybrat z množství zajímavých titulů. Velký výběr je zde také pro děti, jak začátečníky, tak zdatné starší čtenáře.

„Kniha je základem poznání, učitelem věků, vládcem království ducha.“

Všichni jste srdečně zváni!

Krásné vánoční svátky a mnoho zdraví v roce 2022 přejí

Lucie a Olga

Rybářské závody 2021

Letos proběhl již šestý ročník závodu na našem rybníčku.

Letos se zúčastnilo 7 závodníků a jsem rád, že se karty trochu zamíchaly a objevil se i zástup té nejmladší generace.

Pro informaci zmíním první tři.

1. Místo Vitězslav Herbrich 252cm
2. Místo Michal Valík 161cm
3. Místo Jiří Lafuntál 73cm

Děkujeme všem zúčastněným, bez nich by tato akce nejspíš zanikla.

A Vám všem ostatním přání do nového roku, hlavně hodně zdraví a štěstí.

Rok 1946

Po obnovení Československé republiky bylo přikročeno k volbám do Ústavodárného Národního shromáždění, Volby se prováděly dne 26. května 1946.

V předchozích dnech bylo možno pozorovati, jak jednotlivé strany provádějí rozsáhlé agitace ať již pomocí plakátů nebo schůzemi.

K volební urně přikročilo všechno obyvatelstvo z Benetic – Věstoňovic a výsledky byly tyto:

Lidová strana	obdržela	93 hlasů
Komunistická	“	13 “
Nár. soc.	“	13 “
Soc. dem.	“	11 “

Podle výsledků voleb byly pak upraveny MNV, ONV, ZNV a naše vláda.

Volba presidenta republiky byla provedena dne 19. června 1946. Jednohlasně byl zvolen opět pan president Dr. Eduard Beneš.

Náš třebíčský okres může být hrdý na to, že si jej pan resident Dr. E. Beneš vybral za letní sídlo. Nádherná poloha náměšťského zámku, který jest obklopen listnatými lesy a trůní na vysoké skále, poskytuje jistě našemu milému panu presidentovi načerpati nové síly do budoucí práce.

Jeho zájezd k nám se uskutečnil na začátku července 1946. Přijel od Jihlavy do Třebíče, kde ho slavnostně uvítaly školní děti, dále pak občané a představitelé okresu. Z naší obce se vypravili občané a sbor dobrovolných hasičů uvítati vzácného hosta. Z Třebíče pak odejel pan president do svého letního sídla v Náměšti nad Oslavou. V Náměšti se pan president zdržel několik dní a pak pokračoval v cestě Moravou.

Dne 14. července 1946 uspořádal místní sbor dobrovol. hasičů slavnost svěcení motorové stříkačky. Na tuto slavnost byl pozván benetický rodák vdp. Josef Vaněk, farář z Pavlic u Znojma, který ve své řeči zhodnotil význam sboru. Na slavnost přijely sbory hasičů z okolí, po níž provedli společné cvičení.

Vzhledem k tomu, že na obecní škole v Horních Vilémovicích byl malý počet žactva (celkem 8), byla obecná škola v Hor. Vilémovicích dočasně zrušena. Poněvadž byla obecná škola v Hor. Vilémovicích lepší, byla obecná škola v Beneticích přeložena dočasně do Hor. Vilémovic.

Obyvatelé Benetic v několika schůzích v roce 1946 se rozhodli, že v rámci Dvouletky postaví v Beneticích novou obecnou školu. Nová škola má státí pod vesnicí za zahradou p. J. Šindelky na pozemcích p. A. Přinosila a F. Vostala.

Pozemek pro stavbu školy schválil obvodový plánovatel sítě škol na třebíčském okrese p. ing. arch. Bohumil Tureček z Brna dne 23. srpna 1946 a jemu byly také zadány plány k provedení stavby.

V rámci budovatelského plánu byl v obci Beneticích dne 31. října 1946 zaveden obecní rozhlas za částku 20.000 Kčs. Jak je vidět ani naše obec nezůstala pozadu za ostatními obcemi.

Že zdejší občané jsou ve velmi dobré shodě se školou, to dokázala veliká účast místního obyvatelstva na komisionelním řízení ONV z Třebíče dne 3. prosince 1946. Komise jednomyslně schválila stavební místo a několik dní nato, vydala výměř, kterým se povolovala stavba nové školní budovy.

MNV také dal do obecního rozpočtu na rok 1947 částku 1,700.000 Kč, kterou má být hrazen stavební náklad. Žádost o stavbu školy a rozpočet obce byl dne 17. prosince 1946 schválen ZNV v Brně a poskytnuta obci výpůjčka v částce 1,000.000 Kč.

Vážení spoluobčané,

blíží se nejkrásnější svátky v roce, ale také zúčtování naší práce během celého roku.

V zimních měsících jsme navázali na předchozí činnost loňského roku v těžbě. Konečně jsme dokáceli všechny soušové výstavky a zpracovali i ostatní zbytky dřevní hmoty, především v Krčůvce. V Dolňáku nám zbývá ještě zpracovat necelý hektar mladých porostů. Likvidovat je budeme zřejmě drcením na stojato, 0,30 ha máme ještě zpracovávat v Klobásku malým harvestorem. Kvalita dříví stále klesá, ale potěšitelný je nárůst cen jehličnatého dříví. To souvisí s dokončováním zpracování veškerého kůrovcového dříví a tudíž nedostatku na trhu této suroviny. Většinou činností v našich lesích jsou hlavně pěstební práce od likvidace klestu, zalesnění, přes chemické postřiky a ožínání, oplocování až po nátěry proti okusu. Oproti jaru se mi i přes velký nedostatek podařilo sehnat sazenice buku, které jsou již v zemi. Bohužel nás teď zastavil příval sněhu a tak jsem musel další zalesnění modřínem a olší přerušit.

Pěstební práce jsou velmi náročné na pracovní sílu. V době, kdy každý souseď má plnou hlavu práce ve svých lesích, nemohu svolávat brigády jako dřív. Proto jsem navázal dobré vztahy se zde pracujícími firmami, které nám velmi vypomáhají pracovníky z Ukrajiny. Zvláště bych chtěl poděkovat Ing. Kubišovi z firmy Egrega, který nám při splnění svých úkolů a závazků pomáhá v dodávkách chemických prostředků, nákupu sazenic, či se sháněním odbytu na dříví. Doufám, že oboustranně výhodná spolupráce bude v dalších letech pokračovat. Ještě mi dovoluje poděkovat naší Jednotce místních hasičů za bezproblémové spálení velké haldy klestu po těžbě. Děkuji Honzovi (Mgr. Ing. Vostal Jan) za perfektní organizaci a velení.

Nyní ještě pár údajů:

- příjem z prodeje dříví: 1 474 644 ,- Kč

- výdaje na pěstební činnost: 806 571 ,- Kč - (dle technických jednotek drcení 3,23 ha; zalesnění 1,23 ha; buřň chemicky 3,47 ha; ožínání 6,56 ha; oplocení 0,735 km)

Z uvedených čísel je vidět, jak se zvyšují ceny jehličnatého sortimentu, slabých sortimentů i vlákniny. Celá pěstební činnost byla prováděna v Klobásku a v Krčůvce, nám nejbližších lesích. V příštím roce již začneme i v Dolňáku s drcením a pokud budeme mít dost sazenic, tak i s obnovou. V Krčůvce zbývá dozalesnit 2,23 ha převážně smrkem. Plocha se zmenší o zmlazení.

Závěrem přeji všem spoluobčanům krásné a pokojné svátky vánoční a snad i veselého Silvestra a dobrý celý nový rok.

Viřa H.

SDH Benetice 2021

Po loňské sezóně jsme hned začaly se zimní přípravou, ať už individuálně

nebo společně v místní posilovně. Když nám to tedy covidová situace dovolila. Hned jak nám to z jara dovolilo počasí, jsme vyběhly na dráze.

Naši sezónu jsme zahájily závody v Pasohlávkách, kde jsme obsadily 3. místo. Poté začal seriál Žďárské ligy, na kterém jsme objely 8 závodů z 10. Dvou závodů jsme se nezúčastnily z důvodů přehozených termínů kvůli covidu, kde jsme měly naplánované dovolené a nemocniční pobyty. Na odběhnutých závodech jsme obsadily dvakrát místo 1., dvakrát místo 2. a jednou 3. místo. Celkově jsme se umístily na 3. místě.

Také do dream teamu Žďárské ligy se letos dostala jako nejlepší pravá proudařka Viktorie Vidláková a jako nejlepší rozdělovačka Markéta Pokorná.

V seriálu Extraligy jsme se zúčastily všech 12kol, kde jsme se umístily jednou na 3. místě, dvakrát na 4. místě, jednou na 5. místě a jednou na místě 7. Celkově jsme se umístily na 10. místě. Nejlepší čas a zároveň zatím náš osobáček je 16:42, který nám zajistil umístění právě na 3. místě na Extralize v Zahnašovicích. Konečně jsme si odvezly první vysněnou extraligovou medaili.

Sezónu jsme završily Orlickými dozvuky, kde jsme odběhly pět povedených útoků a celkově se tak umístily na 4. místě.

Závěrem bychom chtěly poděkovat SDH Beneticím za možnost zde běhat, ochotu, podporu a důvěru. Také Přindovi za výpomoc na trénincích.

Největší poděkování patří našemu trenérovi Peťovi Krejčímu za to, jak se o nás stará a věnuje se nám na nekonečno %.

Adéla, Petra a Markéta

Trochu pokušení v hazardu

Je tomu už nějaký ten pátek, co se zde doslova prohnalo trochu toho adrenalinu v podobě drobného hazardu - Pocker Texas Hold'em.

A na to že šlo z kraje jen o pokus nebo spíš hec, drží se tu nepravdělně tak nějak dodnes. Ono mezi námi převážně jde o to, že si člověk vyčistí hlavu od

všedních starostí, pomocí příjemného posezení s každým, kdo má chuť si zahrát. A tak se i stalo poměrně nedávno v hospůdce u Rybníčka. Hra to byla celkem napínavá. Z pár nadšenců se stali hráči a z pár chvil hodiny plné nervů míchané adrenalinem, napětím ale hlavně radostí ze hry. A už je celkem jedno, kdo vyhrál a kdo jak hrál. Účel byl splněn.

A jelikož toho bylo málo, podobná „seance“ se odehrála i na nedávné hasičské výroční schůzi. Inu Mamon je mocný a hra to byla opět prudce nabitá emocemi. A zas nebylo tak důležité, jak kdo hrál, ale spíš dostat se ke stolu 😊. A tak až se zase budou množit dotazy kdy, kde a v kolik? Otočíme desku a budeme pokoušet štěstí v té zvláště nabitě atmosféře při hře Pocker.....

Josef Švestka

„Umění žít není umění hrát s dobrou kartou, ale umění sehrát se špatnou kartou dobrou hru.“

Robert Louis Stevenson

Milí rodiče, přátelé školy, občané Benetic,

rok uběhl jako voda, opět zde mám možnost přispět do Benediktinu a zamyslet se nad naší školou.

Máme za sebou nelehké období, které se podepsalo na nás všech. Strašák ve formě pandemie nelze nevnímat. Ať patříme mezi příznivce roušek či jejich odpůrce, očkování nebo jeho odmítání... Jako škola musíme dodržovat vládní nařízení, v daných termínech zavádět distanční výuku. Víím, že tato období byla nelehká nejen pro nás - občany, ale zejména pro rodiče, kteří částečně převzali – navzdory svým pracovním a domácím povinnostem - roli pedagogů a snažili se s žáky zvládnout učivo. Velmi si vážím jejich zodpovědného přístupu, děkuji za ochotu komunikovat se školou, řešit aktuální otázky - ať se týkaly učiva či psychické podpory rodin.

Prezenční výuka byla obnovena vloni 12.4.2021. Když se poohlédnu zpátky, méně či více zvládnuté učivo nebylo zase až tak velkým problémem. Byla to spíš práceschopnost dětí vrátit se ke školnímu režimu, „nepospávat“ v ranních hodinách, nevyrušovat ve výuce atp. Jejich touha povídat si, sdělovat zážitky byla tak velká, že mnohdy jsme část vyučovací hodiny věnovali přátelským rozhovorům. Je to chyba? Myslím, že ne. Dětem chyběly sociální kontakty, mnohé byly zaskočené náročnou a vleklou situací, měly obavy o své blízké, ve sdělovacích prostředcích mnoho pozitivního také neviděly. Naštěstí bylo jaro, prázdniny za dveřmi, žáčci se těšili. Výuku jsme dohnali, stihli i několik výletů a mimoškolních aktivit, které nám byly v předchozím období odepřeny.

Přišly prázdniny. A po nich návrat do škol. Opět ta stejná mravenčí práce – naučit děti znovu zodpovědnosti, režimu. Ale nebojte, nedáme se. Každá rodina se s touto nelehkou situací vypořádává jinak. Chtěla bych velmi poděkovat všem rodičům za perfektní spolupráci. Jsem samozřejmě v kontaktu s ostatními kolegy z jiných škol. Objevovala se tam občas snaha distanční výuku bojkotovat, což o našich dětech říct nemůžu. Pokud občas někomu vypadl signál, šlo o technickou závadu, ale nikdy se nám nestalo, že by žák záměrně nekomunikoval. Škola nakoupila i tablety k zapůjčení na distanční výuku, jsem ráda, že byly rodinami využity.

Dětem se velmi změnil svět. Distanční výuka (snad již ne), roušky, testování, omezení sociálních kontaktů, absence besídek, plaveckého výcviku, omezení zpěvu v hudební výchově, tělocviku, obavy o starší členy rodiny... Je toho mnoho, o čem se nám před dvěma lety ani nesnilo. Ale přesto pevně věřím, že vše zvládneme. S nasazením, pílí, vzájemnou úctou a laskavostí.

Máme ve školičce 11 šikovných dětí, jsou naší nadějí do budoucna. Budme pokorní a doufejme. Važme si lidí, kteří pomáhají a zachraňují životy.

Děkuji všem rodičům za blízkou spolupráci, mnohdy i povzbuzující slova, zastupitelstvu obce, které nás podporuje a v neposlední řadě i svým kolegyním, bez nichž by škola nebyla takovou, jakou je.

Přeji požehnané vánoční svátky strávené ve zdraví a ve víře, že už bude jen lépe.

Miroslava Straková

Věstoňovický běh okolo Javora

Tradičně jsme se v září sešli k 6. ročníku Běhu okolo Javora. Počasí nám přálo, celé odpoledne bylo teplé a slunečné. Všichni závodníci i diváci měli radost z osobního setkání i ze společně stráveného času.

Letošního ročníku se zúčastnilo 15 závodníků všech věkových kategorií. Nejrychlejším účastníkem se stal Honza Voda, který svým skvělým časem 15,02 překonal traťový rekord. Na krásném druhém místě se umístil Fanda Strohmer s časem 16,22. Pro třetí místo si doběhl Karel Voda s časem 16,49. Pro mladší závodníky byla opět připravena trať kolem Věstoňovic. Zazávodilo si 10 nadšených dětí, většina z nich si závod během odpoledne zopakovala. Pět nejmenších dětí, si společně s rodiči, oběhli rybník na návsi. Mezi účastníky se zapsali i senioři, kteří si celou trať sportovně obešli. Všichni zúčastnění se do cíle vrátili v pořádku, s radostí, že zabojovali nejen s ostatními, ale hlavně sami se sebou. Během celého odpoledne vládla lehce soutěžní, ale jinak velmi pohodová a uvolněná nálada. Tradičně proběhlo hodnocení s vyhlášením výsledků, s předáním perníkových medailí všem účastníkům. Vítěz si tentokrát odnesl dort se symbolickým Javorem.

Díky skvělé přípravě organizátorů, si odpoledne užili běžci i neběžci. Věřím, že se rádi sejdem i v roce 2022, hlavně rádi přivítáme nové účastníky, jak z řad závodníků, tak i přihlížejících diváků.

Všem Vám přeji hlavně mnoho zdraví!!! Celý nový rok, prožijte v klidu, s pevnými nervy, se svými blízkými a přáteli!

Eva Mikulášová

Tříkrálová sbírka

Motto letošní sbírky:

„Pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla.“

Letošní rok tradiční „tříkrálovku“ poznamenal COVID. I když se děti velmi těšili, že půjdou dům od domu a budou moci osobně každému zazpívat, protiepidemická opatření nám to nedovolila. Naštěstí se nám podařilo najít řešení, díky vstřícnosti zastupitelů. Dárci mohli přispět do pokladničky přímo na obecním úřadu. V obci Benetice a Věstoňovice se vybralo 6 800,- Kč. Také Vás určitě mnoho přispělo online.

Chtěla bych Vám Všem poděkovat, že v této nelehké době myslíte na ty, kteří pomoc druhých velmi potřebují!!! Z osobní zkušenosti vím, že pomoc druhých (nejen finanční), potřebuje stále víc a víc lidí.

Díky Vám Všem!!!

za CHARITÁKY Eva Mikulášová

Žáky si hýčkají jako v bavlnce, přesto svádí boj o přežití (H.N. listopad 2020)

BENETICE (mach) – Malé vesnické školy mají nenahraditelný význam. Všechny děti se navzájem znají nejen ze školy, ale i v rámci volného času. Jsou zvyklé spolupracovat, starší žáci pomáhají mladším a celkově jsou vztahy mezi nimi srdečnější. Na vesnici k sobě zkrátka mají všichni blíž. V dnešní zrychlené době globalizmu malým školám na venkově doba ale příliš nepřeje. Rodiče se orientují na města, kam do prvních tříd ve velkém hlásí i své děti. Malotřídky tak doslova svádí boj o přežití. Do nezáviděníhodné situace se dostala i Základní škola v Beneticích.

„Hodně bojujeme s poklesem žáků. Současný stav vychází z toho, že obec Benetice nemá pozemky na prodej, nestaví se. Nestěhují se se sem mladí lidé a vlivem toho nám ubývá dětí. Předškolní děti navštěvují mateřskou školu v sousední Svatoslavi a naopak svatoslavské děti donedávna tvořily více než polovinu našich žáků. Aktuálně máme jedenáct dětí, což se nám už jednou v minulosti stalo. Jsem tady od roku 2010. Z jedenácti dětí jsme se dostali až na krásných jednadvacet. Postupně dětí opět ubylo,“ vysvětluje ředitelka školy Miroslava Straková. Jen v letošním školním roce šlo do prvních ročníků rovnou městských škol asi šest dětí. Hlavní problém patrně tkví v tom, že mateřská škola je v sousední Svatoslavi, škola Beneticích. Ideální samozřejmě je, když je škola spojená se školkou.

Školství v Beneticích má velmi letitou historii. Benetická škola vznikla již roku 1785. Tehdy se vyučovalo v dřevěné chalupě. V roce 1820 byla uprostřed obce postavena škola zděná. V říjnu 1949 byla v Beneticích otevřena nová moderní škola a původní budova dále sloužila jako sídlo MNV, pošta a prodejny smíšeného zboží. Na podzim roku 2003 byla zbourána. Na jejím místě vznikl malý park a autobusová zastávka. Nynější budova školy v Beneticích slouží pro výuku prvního stupně (1-5 roč.). Interiér prošel řadou

vylepšení a modernizací. Škola má dokonce samostatnou učebnu výpočetní techniky. Obec Benetice si svoji školu hýčká jako rodinné stříbro. „Spolupráce s obcí je naprosto úžasná. Nechtějí nás potopit a drží nás nad vodou. Ovšem když bude dětí málo, tak se škola zavře. Bylo by to nevyhnutelné, i když by to byla velká škoda. Úvahy jsou i takové, že by v Beneticích zůstala jen 1. až 3. třída a ostatní děti by dojížděly do Třebíče. Nechceme je ale pustit, pipláme si je odmalička,“ posteskla si ředitelka.

Ve škole panuje přátelské až téměř rodinné prostředí. „Bohužel stále více rodičů pro své děti upřednostňuje dravější způsob života v městských školách,“ povzdechla si ředitelka. Počet dětí v posledních letech nedaří výrazněji navýšit a to i přesto, že do ní dochází nejen děti z Benetic, ale také se Svatoslavi, Věstoňovic a Horních Vilémovic. Výhody malotřídek oproti velkým školám ve městech neoddiskutovatelné. Pedagog má ve třídě mnohem méně dětí, kterým se dostává individuálního přístupu. „Velice dobře známe také rodinné prostředí našich žáků a můžeme na to reagovat. Jsme taková jedna velká rodina. Známe dobře i jejich starší sourozence. Jsou si v lecčems podobní. Třeba se v rodině projeví dyslexie a my už s tím počítáme. Můžeme navázat na předchozí zkušenosti se staršími sourozenci, což je obrovská výhoda. Ve třídě vidíme na všechny lavice, máme přehled. Vidíme pokroky i u dětí, které by se ve velkém kolektivu úplně ztratily a nebyl by na ně prostor,“ domnívá se učitelka Andrea Bukovská.

Výsledky práce pedagoga na malé škole jsou mnohem více hmatatelné. Benetická škola se navíc může pochlubit i velmi dobrou zpětnou vazbu ze ZŠ Týnská v Třebíči, kde děti obvykle pokračují ve výuce na druhém stupni. Konkrétně prý děti vynikají dobrou češtinou a angličtinou. Dokonce i rodiče se shodují, že jsou rádi, že jejich děti prošly právě touto školou. Všechny děti se vzájemně znají, chodí spolu ven a kamarádí bez rozdílů věku. Mají mezi sebou dobré vztahy a to se promítá i do výuky. Vzájemně si pomáhají. Škola si zakládá na velmi úzké spolupráci s rodiči, není tu šikana, případné problémy se podchytí v prvopočátcích.

Nevýhodou pro některé rodiče je chybějící družina. „Jsou rodiče, které pro své dítě potřebují družinu, tu tady nemáme. V poledne jezdíme autobusem do mateřské školy ve Svatoslavi na oběd. V jednu hodinu se vracíme na odpolední výuku. Po vyučování mají děti možnost počkat na autobus v herně, ve škole také pravidelně funguje i klub deskových a logických her. I bez

družiny se děti dostanou domů kolem druhé až třetí hodiny odpoledne,“ popisuje Miroslava Straková.

I děti malé školy, jako je ta benetická, se věnují mnoha mimoškolním aktivitám, jezdí na exkurze, výlety, mají projektové dny. Všemi školními dětmi je velmi oblíbený kroužek věnovaný propagaci zemědělství, který je podporován zemědělským svazem. Děti jezdí jednou měsíčně na tematické výlety. Navštívily například kozí farmu v Ratibořicích, zavítaly na Chaloupky, do Balin, na Ostrůvek, do Zašovic či do družstva v Hrotovicích nebo na farmu rodiny Němcových v Netíně. Kroužek pod vedením Boženy Staňkové a Marie Herbrichové je zaměřen na přibližování dětem chovatelství a pěstitelství, společně navštěvují i drobné soukromé chovatele v okolí, kam míří především za zvířaty.

Foto HoN: Martina Chromá

Úcta, slib, čest.....

Jestli dobře počítám, právě vyšel Benediktin již po šestnácté. Každý rok přispívám se svojí troškou do mlýna – do Benediktýna ☺ Letos ale poprvé jsem měl dost problém najít něco, o čem vlastně psát. Teď je divná doba a vypsat se ze všeho, co bych rád, co a jak cítím, to tak úplně nejde. Staré známé rozděl a panuj - ***latinsky divide et impera*** vychází z *poznání, že znesvářené a rozdělené skupině lidí se vládne snáze než skupině semknuté a vnitřně jednotné*. Touto zásadou se řídili a řídí zejména účastníci politického boje, kteří se snaží vyvolat mezi svými protivníky neshody a rozbroje, aby je pak mohli jednotlivě snadněji porazit a ovládat. Toho jsme nyní svědky ze stran politiků i médií každý den. A tak hledám téma, co by lidi sblížilo a co nás může učinit silnějšími. Už král Svatopluk II, nejvýznamnější panovník říše Velkomoravské, když svým třem synům předával vládu, vzal do ruky tři vrbové proutky a řekl jim ... „Synové, budete-li jako osamocené pruty, zůstanete slabí a každý vás přemůže. A vzájemným soupeřením snadno

podlehnete nepříteli. Budete-li ale držet spolu, nic vás nezlomí.“ (Legenda O třech prutech Svatoplukových)

A tak mě napadá Strom života. Zmínil jsem se o něm na internetových stránkách naší obce. Strom života z kamene vytesán už tři roky připomíná událost, jež by každý Čech i Slovák ve svém srdci nosit měl.

Někdy v létě, datum si už nepamatuji, jeli jsme s Janou do Nového Města na Moravě. Jezdíme z Ostrova nad Oslavou přes Obyčtov, Hlinné a Petrovice, když to jde. Právě v obci Hlinné byla v té době uzavírka a objížďka nás přivedla do obce Jámy. To první, na co nám při vjezdu do obce padly oči, byla šipka s nápisem Strom života. Ten musíme vidět. Čas k návštěvě byl až při cestě nazpět. Auto zůstalo na kraji obce u cesty a my se

pěšky vydali po asi 600 m dlouhém mírném stoupání na kopec Vejdoch, na jehož vrcholu jakoby z kamenité půdy Vysočiny vyrůstal třímetrový Kříž století - Strom života. A dvě vzrostlé lípy mu drží čestnou stráž. Je to úžasné místo a zanechá v každém návštěvníku opravdu hluboký dojem. Už sám kopec Vejdoch je velmi zvláštní. Kromě oněch dvou líp je bez porostu a jeho zaoblený vrchol je pouhých 663 m nad mořem. Je z něj ale kruhovitý výhled do daleka. Při dobré dohlednosti pouhým okem uvidíte 22 obcí, z toho dvě města, Žďár nad Sázavou a Nové Město na Moravě. Pokud si sebou vezmete dalekohled, budete mít možnost spatřit dalších 20 obcí a také naše Skalníky. Ale zpět ke Stromu života.

Obyvatelé obce Jámy zasadili na vrcholu Vejdochu v roce 1968 dvě lípy k příležitosti padesátého výročí vzniku Československé republiky, Českou a Slovenskou. Dnes je těm lípám víc jak padesát roků a na vrcholu jinak holého kopce jsou vidět opravdu zdaleka. „Někdy vloni mezi vánočními svátky mě napadlo, že bychom měli na Vejdochu vztyčit kříž století jako poděkování

za uplynulých sto let, takový odkaz na historii, která zde plyne a dotýká se nás.“ Řekl jamský starosta Jiří Šikl při slavnosti svěcení 23. září 2018, když na oslavu sta roků republiky kamenný kříž na vrcholu kopce odhalili. „Návrh je od akademického sochaře Petra Váni. Jeho umělecké ztvárnění dokonale vystihlo záměr postavit kříž, který by současně vyjadřoval náš kladný vztah k české státnosti. Kříž byl navržen jako strom vyrůstající z kamenité země Vysočiny. Výhonky lípy, jež vyrůstají z kořenů jednotlivých let uplynulého století, jsou propleteny tak, že vytváří kříž - symbol života, který byl pro mnohé v minulých sto letech těžký. Ale je tu také naděje v podobě nového výhonku, který vyrůstá z roku 2018. Symbolizuje víru, že všechno dobře dopadne,“ popsal Jiří Šikl.

Nedávno jsme Strom života s Janou znovu navštívili a znovu jsme sebou přivezli batoh plný křemenů v okolí Benetic nasbíraných. A znovu jsme žasli. K vrcholu kopce Vejdoch přibyla i Cesta života. Deset velkých kamenů - Menhirů umístěných kolem cesty na kopec už bylo dřív. Přemýšleli jsme nad jejich významem. Co mají symbolizovat. Teď to dává smysl. Na každý ten Menhir umístil umělecký kovář Josef Tulis jednu z hodnot odvozených od desatera. Vzniklo tak deset zastavení. Desky jsou odlité z nerezové oceli a celé je to opravdu velice povedené dílo. Ke každé z těch lidských hodnot napsala 97 letá stařenka **Rudolfa Vrbecká** z Nového Města na Moravě verše ovlivněné jejími vlastními životními prožitky.

Vřele každému doporučujeme toto místo navštívit. A až se tam někdy vypravíte, udělejte si čas. Nikam nespěchejte. Zamyslete se a kochejte se.☺ Můžete z domu vzít do kapsy malý kámen a zanechat ho u paty Stromu života. Pomyslně, vlastně fakticky ho tak povýšit o kousek výš.

Přeji pohodové prožití Vánočních svátků, veselého Silvestra a šťastný celý příští rok. Pevné zdraví a stálý úsměv na rtech.

Strom života -památník k stému výročí založení republiky Československo
<https://www.obec-jamy.cz/o-obci/cesta-zivota/>

V jednoho Boha věřití budeš...

Otevřený oblouk symbolizuje dveře. Otevřené dveře, cesta k jedinému Bohu. Zároveň začátek cesty desatera.

I. VÍRA

V nouzi víra na nás v dálce světlem kývá,
často mocnější, než rozum bývá.
Víra čarodějka mnoha tváří,
pro každého jinou barvou září.
Bez víry lze žít jenom stěží,
proto nezdáť toho, kdo ti věří.

Nevezmeš jména...

Dvě desky stejné velikosti. Jedna vystupující do popředí v horní části přihnuta ke spodní desce vyjadřující úctu k tomu, co nás převyšuje.

II. ÚCTA

Moudrý člověče, odlož svoji pýchu
a přestaň páchat škody, v pokoře a úctě uť
se od přírody.
Příroda je naše matka, matka našich předků
i budoucích dětí,
měj k ní úctu jako k matce a přestaň
na ni kydat své spotřební smetí.

Pomni, abys den...

Dvě desky prohnuté stejným směrem symbolizující plachty lodi, na které si můžeme odpočinout a vítr nás ponese. Nebo dvě „postavy“ jdoucí vstříc ke dni odpočinku.

III .KLID

Spravedlivý spánek po poctivé práci,
duši jemně hladí, tělu sílu vrací.
Spánek – odpočinek přírodou všem živým
tvorům daný,
tak to prosím respektujte mládenci i panny.
Měnit zábavu za spánek, nekalé jsou zvyky,
často dělá z mladých lidí, mladé neurotiky.
Zaměstnání, práce, odpočinek často mění
polohu,
stačí změnit přísné slovo „musíš“ za veselejší
slůvko „to mohu“.
Pak se z práce stane koníček či odpočinek
aktivní,
rozšíří ti obzor, dodá sílu i nervy ti uklidní.

Cti otce svého...

Dvě desky. Deska v pozadí nakloněná dopředu symbolizující rodiče, který potřebuje podepřít a před ní deska symbolizující dítě, které podepírá rodiče, kterému docházejí síly. Vyjádření vděku za provázení životem. Může být chápáno i naopak.

IV. VDĚK

Vděčný buď osudu za schopnosti a dary,
co ti do života dal,
jejich pravou cenu poznal bys,
až bys je ztratil nebo ti je osud odebral.

Nezabiješ...

Dvě desky prokované do tvaru srdce symbolizující lásku a život. Život chápán jako nejvyšší z hodnot.

V .ŽIVOT

Žitím poznáš mnoho lásek, co opřádají svět.
Lásky něžné, plaché, vášnivé, tklivé, hořké, jiné
sladké jako med.
Mezi nimi je sobecká sebeláska - otrávený květ,
nezačni s ní koketovat, zapuď ji teď hned.

Nesesmilníš...

Desky spojeny dvěma kruhy symbolizující snubní prsteny. Porušením tohoto přikázání způsobujeme bolest člověku tím, že porušujeme slib lásky, úcty a věrnosti.

VI . SLIB

Lehké je být věrným, když tě štěstí provází,
v hrdinství ho musíš změnit,
když o pomoc volá druh či vlast,
když dostali se do neštěstí i do nesnází.

Nepokradeš...

Dvě desky, jedna menší, druhá větší. Symbol dlaně levé ruky (blíže k srdci) zvednuté k pozdravu vyjadřující otevřenost čistého svědomí (cti)... Člověk, který krade, ztrácí čest hlavně sám před sebou.

VII. ČEST

Poctivost je jako zlaté zrnko ve hromadě písku,
když na tebe tržní doba volá - hled' vlastního
zisku.

Kdo ignoruje toto volání a za poctivý peníz dá
poctivé zboží,
poctivec je a pak klidně předstoupí i před ten
soud boží.

..
—

Nepromluvíš křivého...

Dvě desky tentokrát symbolizující otevřenou knihu s vyznačenými oblouky
desatera. Vyjadřuje, že naše lži a nepravdy se zapíšu a budeme se z nich
zodpovídat.

VIII . PRAVDA

Slovo pravda, právo, spravedlnost pocházejí
ze společného mluvnického kmene,
proto mohou žít jen spolu, nikdy osaměle.
Když pravdě odcizili právo
a spravedlnost, a pravda zůstala sama,
byla křivena, ohýbána mocnou rukou moci
pána.

Hlas slyšeli jsme potom, hlas falešný a cizí,
zneuctěná pravda z obzoru nám mizí.
To šlo hledat svoje bratry- právo,
spravedlnost, hledá, volá,
na dveře ti buší, otevři jí srdce a upiš jí svou
duši.

Sejdou se zas, pravda, právo,
spravedlnost u jednoho stolu,
starejme se vždycky o to, ať mohou žít ruku
v ruce až na věky spolu.

Nepožádáš manželky...

Dvě desky rozložené postupně na více částí symbolizující členy rodiny.
Při porušení tohoto přikázání zraňujeme blízké (rodinu) kolem sebe.

IX. RODINA

Rodina je pouto osudem nám dané,
nejpevnější bývá, když věrnou láskou je
otkané.

Je to malý vesmír a má svůj vlastní řád,
jeho heslem je- mít každý každého víc jak
sebe rád.

Štěstí jednoho pak patří členům všem,
a smutek jedince pak všichni unesem.
Nároky a povinnosti otec, matka láskou měří
a děti je ctí a bezmezně jim věří.

Ruka s láskou hladí, ba i s láskou trestá,
aby v budoucnosti byla dětí rovná cesta.
A kdo v dětství tuto atmosféru vstřebal, jeho
povinností je,
aby jí pak štafetový kolík v dalším pokolení
předal.

Aniž požádáš statku jeho...

Dvě desky, z nichž vyříznutá část jedné otočená na druhou vyjadřuje dar,
něco ze sebe dávám. Je to opak toho, že závidíme to, co patří druhému.

X. DAR

Hodit drobné mince poddaným z truhlice jeho
výsosti,

a pak čekat, že svého pána poddaní hojně
pohostí, to je opak štědrosti.

Štědrost bývá nenápadná, tichá, všude tam,
kde člověk těžce dýchá.

Důchodce dá pár korunek na vozík
pro postižené dítě,
jiný vypomůže ženě choré na úbytě.

V nouzi, když je třeba, dovede se rozdělit
o poslední krajíc chleba.

Když máš majetek a dobré srdce máš,
sobě i druhým radost uděláš, když budeš
mecenáš.

JSDH obce Benetice

Krásné sváteční dny! Rád bych Vás zde prostřednictvím obecního zpravodaje informoval o činnosti jednotky a událostech, které nás v roce 2021 potkaly.

Letos na jaře se nám podařilo bezplatně získat od Policie ČR vůz Nissan Pathfinder. Opravily se na něm základní věci, máme na vozidle novou technickou kontrolu, ale ještě nějaké drobnosti musíme doladit. Chtěl bych hlavně poděkovat Martinu Kosielskému, který se tohoto úkolu ujal. Vozidlo je sedmimístné a má tažné zařízení na 3t. Auto není zařazeno v IZS, slouží jako podpůrné vozidlo pro jednotku a pro činnosti kolem obce. Uvidíme jak se nám časem osvědčí.

Ve čtvrtek 1. července vyjeli pomoci dobrovolníci z našich hasičských řad na jižní Moravu likvidovat následky tornáda. Po domluvě s koordinačním centrem v Břeclavi, bylo místem pro plnění úkolů určena obec Hrušky, zde jsme fungovali podle potřeb místního koordinačního centra. Bylo důležité, že když jsme jeli, vše potřebné vybavení jsme si vezli s sebou, aby se o nás nikdo

nemusel starat a nijak jsme nezatěžovali ještě více celý systém. Náhoda nás zavedla při plnění úkolu k profesionálním hasičům z Vysočiny, tak jsme nocovali i techniku měli odstavenou u nich ve vyhrazeném prostoru. Ještě jednou bych chtěl poděkovat všem, kdo si našel čas a zúčastnil se. Za ty tři dny byl odveden kus práce a pro nás zúčastněné, to byla určitě zajímavá zkušenost. Ono něco je jiného to vidět z televize a pak tam být, mluvit s těmi lidmi.

Dále o prázdninách jsme byli jako každý rok s cisternou na technické prohlídce, vozidla s právem přednosti v jízdě musí každý rok a nezáleží vůbec na jejich stáří. Tímto bych chtěl poděkovat Vlastovi Slámovi za pomoc.

Společně s SDH Svatoslav se povedlo uspořádat letní pobyt pro děti. Bylo to v téhle době specifické, děti byly testovány i my jsme povinně museli. Pobyt jsme strávili ve Starči na faře, celkem se zde sešlo 42 dětí, a bylo to dosti náročné. Ale povedlo se to ukočírovat a myslím, že i děti byly spokojené. V příštím roce máme zamluvený pobyt na faře v Brtnici v termínu 16.-23.7.2022.

Dále jsme navštívili Speciální školu v Třebíči. Proběhlo představení vybavení a techniky hasičů. Ta prezentace byla trochu složitější, jde o děti se specifickými poruchami, ještě s tak malými. Nám šlo hlavně o to, aby se hasičů nebály. Hasič s dýchacím přístrojem je pro ně strašidelný. Snad poslední událost byla pálení kletí v obecním lese, kde jsme zajišťovali požární dozor.

Ted' na podzim jsme já a Petr Vaněk dodělali u HZS pilařský kurz. Tak nás bude už 5 co oficiálně mohou při zásahu dělat s pilou.

Podařilo se nám získat od Nadace Agrofert dotaci ve výši 40 000 na pořízení nových zásahových obleků. Celková částka za 4ks vícevrstevných obleků byla přibližně 61000 Kč,-. Zbývající část doplatila obec Benetice, tímto bych chtěl za to Nadaci Agrofert a naši obci poděkovat.

Život hasičský přináší i smutné chvíle, a tak jsme se i my 19. září v poledne připojili k uctění dvou našich dobrovolných kolegů, zesnulých při výbuchu rodinného domu v Koryčanech, a provedli nástup družstva před techniku.

Změna proběhla i v organizaci jednotky. Máme to teď nově rozdělené po třech měsících každý velitel plus k sobě strojníci. Je přehled, co musí ten velitel zkontrolovat, od kompletnosti výbavy, funkčnost, nastartovat agregáty... Ač se nezdá, je to hodně práce.

Kolem výjezdové činnosti. Letos nás povolali přes krajské operační středisko k 6ti výjezdům. Z toho počtu byl 2x požár lesa. Jinak další pomoci byly řešeny prostřednictvím výcviku jednotky. Zde jsem zmínil jen ty hlavní události v roce, jinak pořád dokola údržba techniky, výstroje a vybavení, papírování. A tak chci poděkovat všem kdo pomáhá. Rád bych zopakoval přes zimu školení jednotky, obdobně jak v loňském roce.

Závěrem bych Vám chtěl popřát klidné svátky a šťastný nový rok!

Jan Vostal

Silvestrovský pochod a Novoroční svařák

Poslední den v roce vyrazíme na „Silvestrovský pochod“, který proběhne 31.12.2021. Sraz v 9,30 na návsi ve Věstoňovicích. Starostovský svařák bychom rádi udělali tradičně **1.1.2022** a to v **17,30 hod.** ve Věstoňovicích a v **18,00 hod.** v Beneticích. Tato akce bude samozřejmě spojena s odpálením ohňostroju. Pokud by byla vyhlášena nová vládní protiepidemiologická nařízení, byli byste o zrušení včas informováni.

Jana a Radek

Počet obyvatel k 1.12.2021: Benetice 140, Věstoňovice 53 obyvatel. Nové občanky tento rok nemáme.

Významná výročí v roce 2021

František Skoumal	65 let	Benetice 15
Jarmila Přinosilová	75 let	Benetice 25
Věra Krejčová	75 let	Benetice 38
Stanislav Pacal	80 let	Benetice 24
Josef Přinosil	80 let	Benetice 25
František Vostal	85 let	Benetice 7

Nejstarší občankou je paní Božena Čapková, Benetice 29, která oslavila 86 let. Srdečně gratulujeme.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme především pevné zdraví, štěstí a lásku.

Opustili nás:

Marie Mikulášová ve věku 95 let, Věstoňovice 11 - prosinec 2020

Stanislav Valík ve věku 71 let, Benetice 49

Anděla Vidláková ve věku 87 let, Benetice 16

Věnujeme tichou vzpomínku...